

«El gat que estimava els llibres»

Natsukawa, Sosuke. *El gat que estimava els llibres*. Trad., Albert Nolla. Barcelona: La Campana, 2022. 250 p. ISBN 978-84-18226-35-9. 19,90 €.

Un gat que parla.

Un noi et que es fa gran i s'enfronta al món dels adults vivint experiències màgiques en mons paral·lels.

Amb aquesta introducció podríeu pensar que aquest llibre és una faula amb aires d'*anime*, però això seria una simplificació que no faria justícia a un llibre que inclou reflexions complexes entorn dels llibres, les lectures i el món editorial.

A partir de la història d'un vell savi reclòs a la seva llibreria i el seu net hikikomori, l'autor ens ofereix tota una rica reflexió sobre els llibres: la relació que hi mantenim les lectures, l'ús que en fem a la societat actual i el negoci que se'n deriva.

«Llegir està molt bé. Però, quan acabis, has de començar a caminar.»

Us heu preguntat mai per què llegiu? Si esteu llegint aquesta ressenya puc presuposar que sou lectures freqüents, o si més no, teniu una relació estreta amb els llibres. Què us reporta la lectura? Dit d'altra manera, quin és el poder dels llibres?

Aquesta és la pregunta principal a la qual mira de donar resposta el protagonista d'aquesta història. No us faré ara un espòiler, però crec que la conclusió a la qual s'arriba és força acurada.

Com a llibretera m'he preguntat en moltes ocasions què és el que fa que un llibre ens cridi l'atenció d'entrada, i ens resulti fascinant, o no, un cop llegit. Hi ha certs paràmetres que inicialment et poden donar pistes sobre la seva qualitat. Principalment el títol, l'editorial i les autores. N'hi ha d'altres, més subjectius, com pot ser l'enquadració o el disseny de la coberta que també poden influir. I no cal dir que un cop llegit, podem fer-ne un judici personal de la seva qualitat literària. Però realment, això és tot? Jo crec que no.

En aquesta història, els protagonistes parlen de llibres amb ànima. S'afirma que els llibres tenen ànima si es tracten amb respecte. Personalment no sabria dir si és el respecte, la cura, la dedicació, la vocació o l'amor que hi ha darrere un llibre el que el fan especial, però coincideixo plenament que hi ha llibres amb ànima, i són precisament aquests els que en ocasions, ens arriben tan endins. Fa poc llegia (que em perdoni l'autora, però he estat incapaç de recordar en quin llibre) que escriure és com fer una sessió d'espiritisme. Crec que llegir també, en certa mesura.

Una altra de les qüestions que es tracten en aquesta obra és, ni més ni menys, el que crec que és

una de les grans perversions del sistema editorial actual: el ritme, m'atreviria a dir que frenètic, de novetats que es publiquen. Se'ns convida a reflexionar sobre si actualment els llibres s'han convertit en mers objectes de consum, editats segons les demandes de la societat. A vosaltres què us sembla?

Dit això, i per anar acabant, recomano aquesta lectura a tots els amants dels llibres, per seguir meravellant-nos i eixamplant la visió del món amb cada lectura. També a totes les companyes llibreteres que estimeu els llibres.

Salut i llibres!

Míriam Sellés

De la 5a promoció de l'[Escola de Llibreria](#)